

VIIDENNEN VIKON TIISTAI

Ehtoopalvelus maanantai-iltana

Avuksihuutostikiirat, 3. säv. Joosefin runo

Jumalan Sana, Sinä olet antanut meille paaston ajan, | että me kääntyisimme ja eläisimme, vaan emme tuhoutuisi. | Suo meidän kaikkien olla mieleesi ja hartaasti katuen palvella Sinua, Kristus, | niin kuin siveä ja kunniallinen syntinen nainen, | joka kerran mirhaa ja hartaita kyyneleitä vuodattaen || sai rikkomustensa päästön.

Sydämeistäni minä huudan Sinulle, niin kuin sokea: | Jumalan Poika, valista minun sydämeni silmät! | Niin kuin kanaanolaisvaimo minä huudan Sinulle: | Laupias, armahda minua! | Minun sieluni on hekumain riivaama, mutta vapauta se himojen pimeydestä | ja saata minut elämään puhtaasti, || että ylistäisin suurta hyvyyttäsi!

Toinen, Theodoroksen runo, 2. säv.

Pidättyväsyyden armo, | joka tänään loistaa meille jumalallista valkeutta aurinkoakin kirkkaammin, | valistaa meidän sielumme | ja karkottaa synnin himot ikään kuin pilvet. | Rientäkäämme siis kaikki, ottakaamme auliisti vastaan pidättyväisyys | ja käykäämme iloiten loppuun sen jumalallinen kilparata. | Sen riemuista nauttien huutakaamme Kristukselle: || Oi hyvä, pyhitä ne, jotka sen uskoen viettävät!

Ja 3 minean stikiiraa

Kunnia... nyt... **Jumalansynnyttäjän stikiira**

Prokimeni, 4. säv.

Neuvo minulle tiesi, Herra, | että minä vaeltaisin Sinun totuudessasi.

Liitelauselma: Kallista, Herra, korvasi minun puoleeni ja vastaa minulle.

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (13:12-18):

Abram jäi Kanaaninmaahan, kun taas Loot siirtyi telttoineen alangon kaupunkien liepeille ja päätyi lopulta Sodomaan. Mutta Sodoman asukkaat olivat turmeltuneita ja tekivät paljon syntiä Herraa vastaan. Lootin erottua Abramista Herra sanoi Abramille: Nosta silmäsi ja katsele tästä paikasta pohjoiseen, etelään, itään ja länteen, sillä koko sen maan, jonka näet, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikiajoiksi. Minä teen

5. paastoviikon tiistai

sinun jälkeläisesi lukuisiksi kuin maan tomuhiukkaset: jos osaat ne laskea, osaat laskea jälkeläistesi määrän. Lähde vaeltamaan maata pitkin ja poikin, sillä minä annan sen sinulle.» Abram siirtyi teltooineen paikasta toiseen, kunnes asettui Hebroniin Mamren tammistoon. Sinne hän rakensi alttarin Herralle.

Prokimeni, 4. säv.

Siionin portteja Herra rakastaa | enemmän kuin Jaakobin kaikkia muita asuinsijoja.

Liitelauselma: Pyhille vuorille perustamaansa kaupunkia.

Sananlaskujen kirjasta (14:27-15:4)

Tyhmä uskoo kaiken minkä kuulee, järkevä harkitsee mitä tekee. Viisas pelkää paha ja karttaa sitä, tyhmä on hillitön ja itsevarma. Äkkipikainen tekee hullun töitä, juonien punojaa vihataan. Tyhmyys on narrien koristus, viisaiden päässä on tiedon seppel. Pahat pannaan kumartamaan hyvien edessä, jumalattomat oikeamielisten porteilla. Köyhästä ei välitä edes toinen köyhä, mutta rikkaalla on paljon ystäviä. Syntiä tekee, joka lähimmäistään halveksii, autuas se, joka köyhää säälii. Joka pahaan pyrkii, kulkee harhaan, joka pyrkii hyvään, saa rakkautta. Kaikesta vaivannäöstä on jotakin hyötyä, tyhjistä puheista vain vahinkoa. Viisaat seppelöidään rikkaudella, tyhmien otsaripana on tyhmyys. Luotettava todistaja pelastaa ihmishenkiä, valehtelija johtaa oikeuden harhaan. Herran pelko on vankka varustus, jälkipolvillekin se suo turvan. Herran pelko on elämän lähde, se ohjaa ohi kuoleman loukkujen. Kansan paljous on kuninkaan kunnia, väen vähyys ruhtinaan tuho. Pitkämielisyys on järkevän miehen merkki, äkkipikaisuus on hulluuden huippu. Mielenrauha on terveyden perusta, intohimot kalvavat kuin hivuttava tauti. Joka heikkoa sortaa, herjaa hänen Luojaansa, joka Luojaa kunnioittaa, armahtaa köyhää. Jumalaton sortuu pahuuteensa, mutta viattomuus on vanhurskaan turva. Ymmärtäväisen sydämessä viisautta asuu, tyhmien sisimmästä sitä ei tapaa. Vanhurskaus on kansalle kunniaksi, mutta synti on kansojen häpeä. Kunnon palvelijaa kuningas suosii, kunnoton joutuu hänen vihoihinsa. Sävyisä vastaus taltuttaa kiukun, loukkaava sana nostaa vihan. Viisaiden sanat ovat tiedon mauste, tyhmän suu syyttää tyhmyyksiä. Herran katse yltää kaikkialle, sen alla ovat sekä hyvät että pahat. Lohduttava puhe antaa elämänrohkeutta, petollinen sana murtaa mielen.

Virreilmästäkiirat, 7. säv.

Ryövärin käsiin langenneen ja haavoittuneen tavoin | ovat minun syntini langettaneet minutkin | ja minun sieluni on haavoittunut. | Kehen minä turvaisin parantuakseni, paitsi Sinuun, | sielujen ja ruumiitten parantajaan? || Jumala, vuodata päälleni suuri armosi!

4. säv.

Jäätyämme rikkomuksen tähden paitsi paratiisin muinaista nautintoa | olemme ajautuneet kunniantomaan elämään, | sillä rikkomuksissa olemme riisuneet hyveitten soveliaan, kiitettävän elämän | ja ikään kuin langenneet ryövärien käsiin. | Me olemme puolikuolleita poikettuamme pelastavaisesta opetuksestasi. | Mutta me anomme Sinulta, Valtiaalta, | joka ilmestyit Mariasta ja kärsimyksittä kävit kärsimyksiin: | Sido synnin meihin lyömät haavat ja vuodata meihin käsittämätön säälisi, | parantava huolenpitosi, || oi ihmisiä rakastava!

Marttyyrien stikiira

Oi ihmisiä rakastava, | joka otit vastaan pyhien marttyyrien kärsivällisyyden, | ota meiltäkin vastaan ylistysveisu || ja anna heidän rukoustensa tähden meille suuri armo!

Kunnia... nyt...Jumalansynnyttäjän stikiira

Oi siunattu Jumalansynnyttäjä, | varjele palvelijasi kaikkinaisista vaaroista, | että me ylistäisimme Sinua, || meidän sielujemme toivoa!

Aamupalvelus

Psalmikatisman 1:sen kunnian jälkeen vuorosävelmän mukaiset **katismatroparit**.
2:sen kunnian jälkeen nämä **katismatroparit, 3. säv.**

Polttakaamme uskon kuumuudessa pidättyväisyyden avulla hillittömyyden himot | ja välttäämme synnin rotko. | Sammuttakaamme kyynelvirroin iankaikkinen liekki ja huutakaamme: | Me olemme syntiä tehneet Sinua vastaan, oi ylen hyvä! || Ole meille armollinen ja anna meille suuri armosi!

Jumalansynnyttäjän tropari

Oi ainoa viaton Neitsytäiti, | joka ylität puhtaudessa enkelitkin, | Sinusta tuli Sanan jumalallinen asumus. | Oi puhdas, puhdistu esirukoustesi jumalallisella vedellä minut, | joka olen lihan rikkomuksissa saastunut yli kaikkien, || ja anna minulle suuri armo!

Psalmikatisman 3:n kunnian jälkeen toiset **katismatroparit, 2. säv.**

Korkeasti kunnioitettu on puhtaan paaston armo. | Sen kautta profeetta Elia löysi tuliset vaunut ja Mooses sai ottaa vastaan taulut, | Daniel tuli ihmeelliseksi, Elisa herätti kuolleen, | nuorukaiset sammuttivat tulen ja kuka hyvänsä tulee Jumalan omaksi. | Siitä nauttien huutakaamme: | Kiitetty olet Sinä, Kristus, meidän Jumalamme, näin suosiollinen meille. || Kunnia olkoon Sinulle.

Jumalansynnyttäjän tropari

Kun minulla hirveyksien keskellä on kukistamaton esirukouksesi, | minä pääsen toivottomasti minua ahdistavista outouksista, oi Jumalan Äiti, | sillä Sinä kiiruhdat aina niiden tykö, | jotka Sinua uskoen rukoilevat, | ja hajotat vihollisten meitä kahlitsevat koettelemukset. | Sen tähden me kiitollisina huudamme Sinulle: || Valtiatar, ota vastaan lyhyt kiitoksemme siitä, että olet kaikessa apunani!

Minean kanoni ja triodionit sijallaan. Luemme myös Vanhan testamentin 2:sen veisun.
Triodion, Joosefin runo

2. veisu. Irmossi, 3. säv.

Huomaa, maa ja taivas, | ja ota korviisi minun sanani, || sillä minä kerron maan päällä oleville Jumalan ihmeistä.

Troparit

Siivittäkäämme sielumme jumalalliseen rakkauteen lakkaamattoman rukouksen, pidättyväisyyden ja näkemisen kautta.

Vältettyämme hillittömyyden rotkon lämmitelkäämme kaikki pidättyväisyyden valkeudessa ja jumalallisessa Hengessä.

Sielu, poista jumalallisten hyveitten suolalla synnin mädännäisyys ja yhdisty Jumalaan.

Jumalansynnyttäjälle

Sinussa, ainoassa siunatussa, Kristus lepäsi ja pukeutui Sinusta lihaansa.

2. veisu. Toinen (triodion), Theodoroksen runo. Irmossi. 2. säv.

Huomatkaa, ihmiset, | jumalallisen valtani ihmeteot, || ja tietäkää siitä, että minä yksin olen kaiken Jumala.

Troparit

Kootkaamme puhdasta paastoa, rukouksia, kyyneleitä, jumalallisen tutkiskelemista ja kaikkia muita hyveitä ja kantakaamme ne Valtiaan Jumalan eteen.

Eeva joutui hedelmän valtaan. Sieluni, varo ettet sinäkin tule petetyksi, jos käärme joskus käy kimppuusi ja neuvo sinua syömään hekuman hedelmää.

Kunnia... Kolminaisuustropari

Minä kunnioitan yhden muodon kolmea persoonaa, Isää, Poikaa ja Henkeä, jumaluuden yhtä valtaa, kaiken kuninkuutta ja kirkkautta.

Nyt... Jumalansynnyttäjälle

Peljättävä on lapsesi, oi puhdas, sillä Hän on ihmiseksi tullut Jumala, joka on aluttomasti syntynyt Isästä ja viimeisinä aikoina miehettä Sinusta.

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Liepeesi kosketuksella Sinä, Kristukseni, paransit verenvuototautisen. Anna minullekin terveys himoista, kun minä uskoen kosketan armoasi!

2. veisu. Irmossi, 2. säv.

Huomatkaa, ihmiset, | jumalallisen valtani ihmeteot, || ja tietäkää siitä, että minä yksin olen kaiken Jumala.

8. veisu. Irmossi, 3. säv.

Enkelit herkeämättä korkeuksissa ylistävät Luojaa ja Lunastajaa. | Taivasten taivaat, | maa, vuoret, kukkulat ja syvyudet | sekä koko ihmissuku || kiitosvirsin Häntä ylistäkää!

Troparit

Joka päivä piilossa väijyen paha tavoittelee minua kiinni saadakseen minut suupalakseen. Vapahtaja, joka pelastit Joonan meripedosta, päästä minutkin sen pahuudesta!

Paaston puhdistamina käykäämme hyveitten vuorelle ja kuulkaamme selvästi, mitä Jumala meille puhuu, sillä Hän puhuu rauhaa, valistusta ja murtuneen sielun parannusta.

Joka päivä synnin mustuuden sokaisemana en pysty käsittämään ihmeellisiä tekojasi, oi Herra. Aukaise minun sydämeni silmät, oi valkeuden antaja Jeesus!

Jumalansynnyttäjälle

Oi saastaton, ainainen Neitsyt, pese armosi pisarin pois minun sydämeni himokkaat saastat ja anna minulle kyynelvirtoja, jotka tuottavat sielun puhdistumisen!

8. veisu. Toinen (triodion). Irmossi. 2. säv.

Ylistäkäämme kiitosvirsiä Herraa, | joka antoi muinoin ihmeellisesti tulla heprealaisille nuorukaisille viileän kasteen liekkien keskelle, | joissa kaldealaiset paloivat, | ja lausukaamme: || Kiittäkää ja suuresti ylistäkää Häntä iankaikkisesti!

Troparit

On sanottu, että tuli ei sammunut eikä mato kuole. Oi sieluni, peljästy uhkausta ja palvele Kristusta, että saisit nautinnon siellä, missä on kaikkien riemuitsevien asunto!

Minä rukoilen: Niin kuin Sinä kosketuksellasi nostit ylös Pietarin anopin, nosta minunkin sieluni, joka on himojen kuumeen poltteessa, että löytäisit sen otollisesti palvelemasta ja ylistämästä Sinua kaikkina aikoina!

Me kiitämme... **Kolminaisuustropari**

Uskovaiset, veisuin ylistäkäämme iankaikkista alutonta Isää, yhtä alutonta Poikaa ja Hänen kanssaan Isästä esiin loistanutta Henkeä, sillä He ovat yhden kaikkivoimallisen hallituksen ja vallan yksiolennollisia persoonia.

Nyt...**Jumalansynnyttäjälle**

Sinä, Jumalan kutsuma Maria, olet totisesti uskovaisten armahdus, sillä Sinusta virtaa synninpäästö runsaana kaikille. Älä lakkaa lepyttämästä Poikaasi ja Herraa meille, jotka veisaamme ylistystäsi!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Kristus, aukaise minun sieluni kuuroutuneet korvat ja niin kuin kerran kuuromykan kielen tee selkeäksi minunkin kieleni, että saisin kuulla äänesi ja veisuin kielelläni ylistää Sinua iankaikkisesti!

8. Irmossi. 2. säv.

Ylistäkäämme kiitosvirsiä Herraa, | joka antoi muinoin ihmeellisesti tulla heprealaisille nuorukaisille viileän kasteen liekkien keskelle, | joissa kaldealaiset paloivat, | ja lausukaamme: || Kiittäkää ja suuresti ylistäkää Häntä iankaikkisesti!

9. veisu. Irmossi, 3. säv.

Sinua me ylistämme, | tulossa palamatonta pensasta, | pyhää Neitsyttä, Valkeuden Äitiä ja Jumalansynnyttäjää, || kaikkien meidän toivoamme!

Troparit

Ajatellen sammumatonta tulta lähestykäämme nyt hartain katumusaivoituksin tulta, joka polttaa himot.

Kerran paastoavan suun tulinen sana järkytti kiihkollaan alkuaineet. Sielu, ota siitä esimerkkiä, niin vaellat hyvin.

Kurja sieluni, ajatellen peljättävää tuomioistuinta suuntaa aina kulkusi Vapahtajan tahdon täyttämiseen.

Jumalansynnyttäjälle

Puhdas, joka synnytit Valkeuden, valista minun sieluni, jonka hekumain mustuus on pimentänyt, että pelvolla ja uskolla aina Sinua ylistäisin.

9. veisu. Toinen (triodion). Irmossi, 2. säv.

Ainoata Jumalansynnyttäjää, | joka on Jumalasta Isästä ajattomasti säteilleen Sanan yliluonnollisesti synnyttänyt, || uskovaiset, suuresti ylistäkäämme.

Troparit

Ottakaamme Kristuksen edessä lihamme jokainen jäsen vanhurskauden aseeksi ja kohottakaamme, niin kuin on sanottu, pyhät kädet ilman vihaa ja epäilystä.

Kerran Sinä, Kristukseni, tulit veneessä olevien opetuslastesi tykö ja tyynnytit raivoavan meren. Tyynnytä minunkin ajatusteni aallokot!

Kunnia... Kolminaisuustropari

Yhtä luontoa minä kumarran ja veisuin ylistän kolmea persoonaa, yhtä kaikkien Jumalaa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä, iankaikkista hallitusta.

Nyt... Jumalansynnyttäjälle

Sinä, puhdas, synnytät lapsen! Sinä, neitsyt, imetät! Kuinka voit olla sekä neitsyt että synnyttäjä? Jumala sen tekee, älä kysy minulta selitystä!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Kristukseni, vuodata armosi ja niin kuin paransit ryövärien käsiin langenneen, paranna minutkin, joka olen himojen ryöstämänä saastunut!

9. veisu. Irmossi. 2. säv.

Ainoata Jumalansynnyttäjää, | joka on Jumalasta Isästä ajattomasti säteilleen
Sanan ylikuonnollisesti synnyttänyt, || uskovaiset, suuresti ylistäkäämme.

Virrelmästikiirat, 7. säv.

Herra, Sinä sairasten parantaja ja toivottomien myrskytön satama, | katso haavoittuneen ja
nöyryytetyn sieluni puoleen, | sillä Sinä olet maailman Vapahtaja, | joka tulit nostamaan
langenneen turmeluksesta! || Nosta suuren armosi tähden ylös minutkin, joka olen
langennut! (Kahdesti)

Marttyyrien stikiira

Lainrikkojain kilpakentällä voittajat huusivat riemuiten: || Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Kunnia... nyt... **Jumalansynnyttäjän stikiira**

Veisuin me kiitämme Sinua, puhdas Jumalansynnyttäjä, | ja ylistämme synnyttämäsi
Jumalaa, Sanaa, huutaen Hänelle: || Kunnia olkoon Sinulle!

Kuudes hetki

Profetian tropari, 3. säv.

Jaakobin Jumala on meidän suojelijamme ja puolustajamme ahdistuksen päivänä.

[Kunnia... nyt...Sama uudelleen]

Prokimeni, 6. säv.

Minä olen kurja ja lähellä kuolemaa | hamasta nuoruudestani.

Liitelauselma: Herra, minun pelastukseni Jumala, päivin ja öin minä huudan Sinun
edessäsi.

Profeetta Jesajan kirjasta (40:18-31):

Näin sanoo Herra: Mihin te vertaisitte Jumalaa, mikä voisi häntä kuvata? Patsasko? Senhän mestari valaa, ja kultaseppä päällystää sen kullalla ja takoo sille hopeiset ketjut. He auttavat toinen toistaan ja sanovat toisilleen: »Pidä kiinni!» Ja takoja auttaa kultaseppää, vasaranheiluttaja alasinmiestä. Hän sanoo saumasta: »Nyt on hyvä», ja vahvistaa sen niiteillä, ettei se liiku. Jonka varat eivät riitä suuriin kustannuksiin, hän valikoi vain kappaleen lahoamatonta puuta ja etsii käsiinsä taitavan mestarin veistämään patsaan, joka pysyy tukevasti pystyssä. Ettekö te mitään tiedä, ettekö ole kuulleet, eikö teille ole kerrottu tätä alusta alkaen? Ettekö ole oppineet ymmärtämään, miten maailma on saanut alkunsa? Korkealla hän on, maan piirin yllä, maan asukkaat ovat hänelle kuin heinäsiirkkoja. Hän leväytti auki taivaan kuin kankaan ja jännitti sen kuin teltan asuttavaksi. Olemattomiksi hän tekee mahtimiehet, tyhjää ovat hänelle maan valtiat: tuskin heidät on istutettu, tuskin kylvetty, tuskin vesat ovat juurtuneet, kun hän jo henkäisee, ja he kuihtuvat ja myrskytuuli vie heidät mukaansa kuin oljenkorret. – Mihin te minua vertaisitte? Kuka on minun kaltaiseni? kysyy Pyhä. Kohottakaa katseenne korkeuteen: kuka on tämän kaiken luonut? Hän, joka kutsuu esiin taivaan joukot täydessä vahvuudessaan, hän, joka tuntee ne nimeltä, joka ainoan. Suuri on hänen väkevyytensä, valtaisa hänen voimansa: yksikään joukosta ei jää pois. Miksi valitat, Jaakob, Israel, miksi puhut näin: – Ei ole Herra nähnyt elämäni taivalta, minun asiastani ei Jumala välitä. Etkö jo ole oppinut, etkö ole kuullut, että Herra on ikuinen Jumala, koko maanpiirin luoja? Ei hän väsy, ei uuvu, tutkimaton on hänen viisautensa. Hän virvoittaa väsyneen ja antaa heikolle voimaa. Nuoretkin väsyvät ja näänntyvät, nuorukaiset kompastelevat ja kaatuvat, mutta kaikki, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman.

Prokimeni, 6. säv.

Taivaat ylistävät Sinun ihmeitäsi, Herra, | ja pyhän seurakunta Sinun uskollisuuttasi.

Liitelauselma: Minä laulan Herran armoteoista lakkaamatta.